

A valamely tagállam jogi szakmáira felkészítő gyakorlat megkezdése a belső jog széleskörű és mélyreható ismeretéhez köthető

Bár a közösségi jog megköveteli, hogy a jogi oklevelét valamely más tagállamban megszerzett jelölt képesítéseit és tapasztalatát teljes mértékben figyelembe vegyék, nem írja elő, hogy az ilyen jelölttől elvárt, a belső jogra vonatkozó ismeretek szintjét alacsonyabban határozzák meg.

Németországban valamennyi szabályozott jogi szakma gyakorlásának előfeltétele a jogi tanulmányokat lezáró első államvizsga, valamint a felkészítő gyakorlatot követő második jogi államvizsga sikeres letétele. E felkészítő gyakorlat időtartama két év, és főként kötelező részekből tevődik össze, amelyeket a polgári rendesbíróságokon, az ügyészségeken, a büntetőbíróságokon, a közigazgatási szerveknél vagy valamely ügyvédnél kell teljesíteni.

A német jog értelmében, ha valamely más tagállam állampolgára ezen államban megszerezte azt a jogtudományi egyetemi oklevelet, amely ezen államban megteremti a lehetőséget az ügyvédi posztgraduális képzés megkezdésére, kérelmezheti annak elismerését, hogy ismeretei és képzettsége egyenértékű az ún. kötelező tárgyakból sikeresen letett első államvizsga által igazolt ismeretekkel és képzettséggel¹. E tantárgyak témája a német polgári jog, büntetőjog, közjog és eljárásjog alapvetése.

Az egyenértékűséget a benyújtott külföldi egyetemi oklevél és egyéb vonatkozó oklevelek vagy igazolások alapján vizsgálják. Ezen egyenértékűségi igazolás megszerzése esetén az érintett megkezdheti a felkészítő gyakorlatot. Ha az összehasonlító vizsgálat az egyenértékűséget nem vagy csak részben állapítja meg, az érintett kérheti alkalmassági vizsga letételét.

Mecklenburg–Elő-Pomeránia igazságügyi minisztériuma megtagadta K. Peśla lengyel állampolgártól – ezen alkalmassági vizsga letételének hiányában – a felkészítő gyakorlaton való részvétel jogát. Kérelmének benyújtását megelőzően K. Peśla a poznańi egyetem (Lengyelország) jogi karán mester fokozatú jogi egyetemi oklevelet szerzett, a frankfurti (Frankfurt an der Oder, Németország) egyetemen folyó német-lengyel jogászképzés keretében pedig „Master of German and Polish Law”, illetve „Bachelor of German and Polish Law” tudományos címet szerzett. Az igazságügyi minisztérium szerint a külföldi, például lengyel jogi ismeretek a német joghoz képest fennálló eltérések miatt nem ismerhetők el egyenértékűnek, és a Master of German and Polish Law cím nem igazolja a német jogi ismeretek megkövetelt szintjét. K. Peśla ezért keresetet nyújtott be a schwerini közigazgatási bírósághoz (Németország). Az említett bíróság lényegében azt kérte, hogy a Bíróság határozza meg, hogy melyek azok a szempontok, amelyeket a közösségi jog előír a jogi ismeretek egyenértékűségének azon vizsgálatát illetően, amelyet a közvetlenül – az e célra szolgáló vizsgák letétele nélkül – a jogi szakmákra felkészítő gyakorlatra bocsátás iránti kérelem benyújtását követően kell elvégezni.

Mai ítéletében a Bíróság kiemeli, hogy a K. Peśla helyzetében lévő személyek nem tartoznak az ügyvédek szabad mozgására vonatkozó irányelvek rendelkezéseinek hatálya alá. A Bíróság emlékeztet arra, hogy a jogi szakmákra felkészítő gyakorlat megkezdésére vonatkozó feltételek uniós szintű harmonizációjának hiányában a tagállamoknak joguk van meghatározni a szükséges

¹ Ennek lehetőségét Németországban a Bíróság C-313/01. sz. Morgenbesser-ügyben 2003. november 13-án hozott korábbi ítéletét (lásd [99/03. sz. sajtóközleményt](#)) követően vezették be.

ismereteket és képesítéseket. Azonban, az így meghatározott nemzeti követelményeknek a közösségi jog által biztosított alapvető szabadságok² hatékony gyakorlásának követelményével való összeegyeztetése érdekében a közösségi jog értelmében a tagállamok hatóságai a valamely más tagállam állampolgára kérelmének vizsgálatakor kötelesek az iskolai és szakmai képzések és tapasztalatok egészének egyenértékűségi vizsgálatát elvégezni, mielőtt a jelölt számára alkalmassági vizsga letételét írhatnák elő.

A Bíróság pontosítja, hogy annak vizsgálatánál, hogy a jelölt közvetlenül, vagyis ilyen vizsga letétele nélkül bocsátható-e a jogi szakmákra felkészítő gyakorlatra, azokat az ismereteket kell referenciának tekinteni, amelyeket az érintett tagállamban megkövetelt képesítés igazol. E tagállam tehát, K. Peśla álláspontjával ellentétben, nem kötelezhető arra, hogy a képesítések egyenértékűségének vizsgálatát a képzés szintjének, idejének és az annak érdekében tett erőfeszítéseknek az összevetésére korlátozza.

Ráadásul a közösségi jog nem írja elő, hogy az egyenértékűségi vizsgálat keretében a belső jogi ismeretek szintje alacsonyabb legyen az érintett tagállamban az olyan képesítés által igazolt szinthez képest, mint amilyen Németországban az első államvizsga. Ugyanakkor, még ha a közösségi jog nem is írja elő a fogadó tagállam joga megkövetelt ismerete szintjének lejjebbvitelét az olyan esetekben, mint az alapeljárásbeli, nem képezi akadályát annak, hogy a tagállamok felpuhítsák a megkövetelt képesítési előírásokat. Ezenfelül lényeges, hogy a jelölt által már megszerzett ismeretek és képesítések részleges elismerésének lehetősége a gyakorlatban ne csupán fiktív lehetőség maradjon. Első ránézésre nem tűnik úgy, hogy Németországban ez lenne a helyzet, amelynek eldöntése ugyanakkor a nemzeti bíróság feladata, amely kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a német belső jog értelmezésére.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

² Itt a munkavállalók szabad mozgása és a letelepedés szabadsága releváns.